

[Oluf Pedersen.]

gennemføre og udvide liberaliseringen, og at statsministeren, nu da skattelovene, som regeringen har ønsket, er vedtaget, må finde, at tiden er inde til at handle, og at den første handling bør være opfyldelse af de krav, som det ærede medlem hr. Erik Erikson stillede den 12. oktober om overførelse til friliste, ikke blot af benzin, træ og de andre varer, som blev ført tilbage til bunden liste af den tidligere handelsminister, men også af metervarer, således som det ærede medlem, den nuværende højtærede statsminister krævede det den 12. oktober i år.

Det vil spare landet for en valutaudgift ved dyre indkøb; det vil fremme import af de rigtige varer til de rigtige priser, og det vil spare befolkningen for en udplyndring fra bevillingshavere — monopolister —, der i kraft af denne stilling får en falsk købekraft på fattigmands bekostning.

Ragnhild Andersen: Jeg vil gerne ved denne lejlighed fremsætte nogle bemærkninger om husleje- og boligforhold.

Om dette emne udtalte den nu afgæede statsminister i sin tale ved rigsdagens åbning — jeg beder om formandens tilladelse til et par citater — følgende:

„Det er regeringens hensigt at nedsætte et politisk udvalg med den opgave at behandle lovgivningen vedrørende leje-forhold, boliganvisning og statens støtte til boligbyggeriet. Ministeriet anser det for meget ønskeligt, at disse spørgsmål løses i indeværende samling.“

Da den nuværende statsminister den 7. november præsenterede sin regering for folketinget, fremsatte han bl. a. denne udtalelse, som kan læses på sp. 590 i folketings-tidenden:

„Ministeriet regner med, at det af den forrige regering nedsatte huslejeudvalg fortsætter sit arbejde med løsningen af de problemer, der iøvrigt knytter sig til boligstøttelov og huslejelov.“

Den afgæede statsminister kaldte dette udvalg for et politisk udvalg. Det kan man måske også nok kalde det, men jeg vil snarere kalde det for et politisk ensidigt udvalg, da det jo væsentligt består af de politikere, som har udtalt mere eller mindre — beklageligvis især mere — vilje til at følge grundejernes krav om en huslejeforhøjelse. For det mest karakteristiske ved dette udvalg, hvorom pressen på forhånd, allerede før trontalens aflevering, var i stand til at meddele, at det skulle sammensættes af to politikere fra hvert parti, er jo, at man ikke har indbudt os kommunister til at deltage

i udvalgsarbejdet. Det kan ikke være, fordi vort parti ikke er stort nok her i salen til at blive repræsenteret i udvalget, for udvalget er ikke valgt efter forholdstalsvalg. Det kan heller ikke være, fordi mit parti i de fem år, der er gået siden befrielsen, ikke har vist leje- og boligspørgsmålene fornøden interesse eller ikke har formået at behandle disse spørgsmål med sagkyndighed. Jeg behøver vel i så henseende kun at minde om det høje tings orientering gennem de ordførertaler, som mine partifæller, de tidligere ærede medlemmer hr. Leth Mouritzen og fru Alvilda Larsen, har haft lejlighed til at holde fra denne talerstol.

Mit partis indsats her på rigsdagen vedrørende disse spørgsmål har høstet offentlig anerkendelse både fra dagbladet „Information“ og fra et tidligere medlem, hr. Erik Appel.

Der må altså være en anden grund til, at man har holdt os kommunister udenfor det politiske udvalg, der skal beskæftige sig med husleje- og boligforhold. For os er der ingen tvivl om, hvad grunden er. Det er alene den, at vi kommunister i ord og handling har vist, at vi er de eneste konsekvente modstandere af det urimelige krav fra grundejerside om rigsdagens medvirken til en almindelig huslejeforhøjelse. Grunden til vor udelukkelse er slet og ret den, at man har opdaget, at det er meget rarere og hyggeligere for nedrullede gardiner og uden vidner at sidde og gennemføre de forhøjelser, som man er så temmelig enig om.

Iøvrigt er der jo i forbindelse med regeringskiftet sket det politisk interessante, som jeg mener fortjener at nedfældes i rigsdagstidenden, at den af forhenværende boligminister Kjærbøl udnævnte formand for huslejeudvalget, det ærede medlem hr. Einer-Jensen, har betakket sig for at fortsætte som formand under den nye indenrigs- og boligminister, som derefter har været i stand til at glæde alle fattige og hungrende grundejere ved at udnævne deres specielle talsmand her i tinget, det ærede medlem hr. Thestrup, til formand. Dette formandsskifte er vel sådan at forstå, at det ærede medlem hr. Einer-Jensen har ment, at ingen er forpligtet over eyne, og at han, fordi han havde erklæret sig parat til at bjærge et forlig om huslejeforhøjelsen i land under en socialdemokratisk regeringsførelse, ingenlunde uden videre er rede til at gå det samme ærinde for den nuværende høje regering, som efter det ærede medlems opfattelse åbenbart selv må stille mandskab til det grovere arbejde. Men der kan formentlig ikke være nogen tvivl om, at den nuværende